

[Miljøministeren]

sebäckkomiteen er en syltekrukke. Den er først ved at skulle gå i gang med sit arbejde, og med den sammensætning, den har fået, er jeg helt overbevist om, at fru Margrete Auken nervøsiteten er overflødig.

Må jeg derudover sige, at der ikke i Barsebäckkomiteens kommissorium er taget stilling til, hvilket materiale der skal ligge til grund for komiteens arbejde. Det er op til Barsebäckkomiteen selv at vurdere, hvilket materiale den vil have forelagt og i hvilken form.

Men det skal også siges, at de svenske og de danske myndigheder vil være komiteen behjælpelig med at fremskaffe og eventuelt sammenskrive det materiale, komiteen ønsker. Hvis kommissoriet bliver udvidet – og her tænker vi på dagsordenen fra forleden dag i folketinget – skal den også behandle atomaffaldstransporterne, og så vil det samme gælde denne sag, som gjaldt for de andre, at de danske og svenske myndigheder vil være komiteen behjælpelig med at fremskaffe materiale. Komiteen vil naturligvis få tilsendt det allerede foreliggende materiale, men det vil være op til komiteen selv at bedømme, om og i så fald hvordan den ønsker emnet yderligere belyst, og dér skal vi være behjælpelige alt det, man kan ønske.

Margrete Auken (SF):

Det er godt at vide, at komiteen vil få tilsendt det foreliggende materiale. Jeg går ud fra, ministeren er bekendt med, at der bortset fra havarikommissionens dumpekarakter til »Sigyn« for nylig ikke foreligger noget materiale i denne sag. Hvis vi går tilbage til Norsk Veritas' bedømmelse af sagen – den er ganske vist fra 1978, men der har ikke været grundlag for at ændre den – så står der heri, at beregninger af sandsynligheder for skibulykker bl.a. måtte baseres på en generel ulykkesstatistik, eftersom modellen ikke indeholder oplysninger om vejrforhold, trafiksikkerhed og andre specielle træk ved transportruerne.

Hvis man derefter går til den korrespondance, som vi har fået oversendt til udvalget fra miljøministeriet, kan man se, at Sjöfartsvärket den 6. april skriver: i almindelighed mangler der tilstrækkelig detaljeret statistik for det berørte trafikområde. Yderligere skriver Sjöfartsvärket den 26. juli: på den korte

tid, man har fået her, har vi ikke kunnet indsamle og bearbejde underlag for beregning af sandsynlighed for fartøjshavari i eksakt de farvande, det aktuelle fartøj skal trafikere, det vil sige, vi i stedet for har foretaget en sammenstilling af materiale fra tidligere beregninger, som tager hensyn til ligeværdige eller næsten ligeværdige navigatoriske forhold.

Med andre ord foreligger der faktisk ikke noget som helst materiale for Store Bælt og Øresund specielt med henblik på »Sigyn«. Det materiale, vi har, er havarirapporten.

Det er i sig selv rystende, at miljøministeriet, eller hvem der ellers har gjort det, har godtaget disse transporter på baggrund af et så løst materiale, som man har kendt hele tiden. Nu må vi, efter at sagen er kommet op og selv ministeren er blevet bekendt med den, sige til svenskerne, at de i hvert fald må love os at lade være, indtil vi har det materiale. Det må være den klare melding, vi i hvert fald kan få nu, at den bøn udgår fra os.

Svenskerne kan sige nej – det ved jeg godt – men lur mig nu, om de tør.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Fru Margrete Auken ved, jeg med glæde modtager gode råd, når jeg skal forhandle på fælles vegne. Det gør jeg også i denne sag, men vi skal huske, at dagsordenen pålagde os at søge kontakt med de svenske myndigheder for om muligt at få udvidet det område, som Barsebäckkomiteen skal beskæftige sig med, altså atomtransportaffaldsområdet.

Når den sag er afklaret, skal Barsebäckkomiteen tage stilling til, hvilket materiale der er, og til, hvilket materiale man yderligere kunne ønske. Det er her, vi har tilsagt vores beredvillighed. Hvis der ligger materiale rundt omkring, og hvis spørgeren har materiale, der kunne belyse emnet yderligere, modtager vi det meget gerne. Jeg skal gentage: ministeriet har givet sit klare tilsagn om at hjælpe i den form, Barsebäckkomiteen finder det rigtigt.

Margrete Auken (SF):

Der er jo ikke nogen binding i den dagsorden, som siger, at den danske regering ikke kan bede om, at man i hvert fald stiller projektet i bero, indtil vi ved, om den dér plim-